

Podzim

1. Na kraji pole dozrávají oštrůžiny.

A na mě zase, jen kyselé, na mě zbyly.

Jako mé dnešní, věčné, moje viny.

Šlehnou mě, šlehnou, přes naběhlé žíly

2. Slunce už dávno ztratilo svoji sílu

z těch letních a bezstarostných dní.

Toužím zas najít tu pravou mocnou žílu.

A zlatem ozdobit svědomí.

3. Podzim si sedá tiše na krajinu

těch červených a žlutých pih.

A já už tuším, ne, dnes ještě nespočinu.

A tak si počkám na první sních.

4. Já si počkám a lehnu do peřiny.

A budu zbaven všech smutků i radostí.

A ten mráz prostupuje končetiny.

Srdce moje dotlouklo, tiše spí.

5. Ale já vím-brzy přijde den,

kdy chladný sních roztaje v ráz

a věčné jaro ťuká do oken

a Slunce přemůže mráz.

6. A v tomto ránu probuzení

pozvednu srdce i hlas svůj

a svému Slunci vykoupení

zašeptám vroucně: "Díky, ó, Pane můj!"